

Pomódlmy się w Noc Betlejemską
W Noc szczęśliwego Rozwiązania
By wszystko się nam rozplątało
Węzły, konflikty, powikłania

Oby paskudne w nas jędze
Pozamieniały się w owieczki
A w oczach mądre łzy stanęły
Jak na choince barwnej świeczki

Aby się wszystko uprościło
Było zwyczajne, proste sobie
By szpak pstrokaty, zagrypony
Koziołki fikał nam na grobie

ks. Jan Twardowski

Wiersz Staroświecki

Oby się wszystkie trudne sprawy
Porozkręcały jak supełki
Własne ambicje i urazy
Zaczęły śmieszy jak kukielki

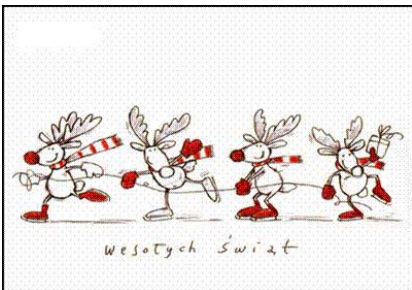
Niech anioł podrze każdy dramat,
Aż do rozdziału ostatniego
I niech nastraszy każdy smutek
Tak jak goryla niemądrego

Z okazji zbliżających się Świąt wszystkim naszym Czytelnikom życzymy: pachnącej (żywej) choinki, życzliwego karpia i prawdziwego Gwiazdora... :)

A tak poważnie:

Wiele radości w gronie najbliższych, chwili refleksji i zadumy nad tym, co naprawdę ważne oraz wszelkiej pomyślności w nadchodzącym 2007 roku.

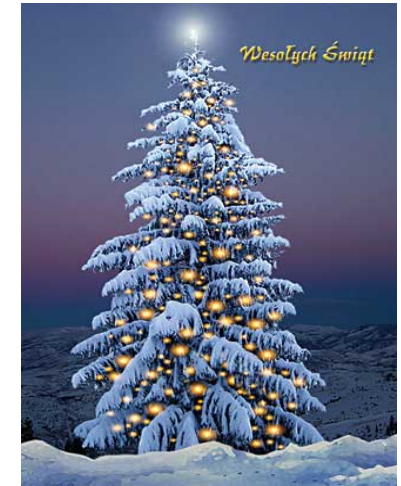
REDAKCJA
Aleksandra Majer
Angelika Kowalczewska
Sebastian Kaczmarek

W ZEK
WIELKIE ZWYCIEŚTWO EMPATYCZNEJ KREATYWNOCI

Wigilia – czas oczekiwania

Nazwa wigilia pochodzi od łacińskich słów: *vigiliare* – czuwać oraz *vigilia* – czuwanie i nawiązuje do praktyk starotestamentowych, kiedy to w noc przed świętem modlono się i czuwano. Zwyczaj ten przejął Kościół, który również i dziś zachęca nas do tej chrześcijańskiej postawy. Obecnie najbardziej praktykowane wigilie to Wigilia Paschalna, Wigilia przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego i Wigilia Bożego Narodzenia.

W polskiej tradycji słowem Wigilia określa się cały dzień 24 grudnia. Wiąże się z nim piękna i bogata obrzędowość oraz niepowtarzalne doświadczenie wspólnoty, radości i **p o k o j u**. Centralnym jej momentem jest wieczerza wigilijna, nazywana w dawnej Polsce obiadem wigilijnym czy postnikiem. Przypomina ona agapy - uczy miłości z czasów pierwszych chrześcijan. Wraz z nastaniem pierwszej gwiazdy, na nowo przeżywa się pamiątkę narodzin Zbawiciela. Pomaga temu przeczytanie fragmentu z Ewangelii, sianko, wolne miejsce, a także opłatek. Ewangelia

wg św. Łukasza o narodzinach Pana Jezusa podprowadza nas do wspólnej modlitwy. Symboliczne sianko akcentuje ubóstwo narodzin. Wolne miejsce znaczy otwartość na nieobecnych i potrzebujących, a opłatek (łac. *oblatum* - ofiarowany) przypomina Chrystusa, który przyszedł na świat i pozostał z nami w Eucharystii pod postacią chleba. Wspólne spożycie wieczerzy dopełnia się śpiewem kolęd i uczestnictwem we Mszy Świętej o północy tzw. Pasterce.

BOŻE NARODZENIE

Boże Narodzenie zajmuje wśród świąt chrześcijańskich pozycję niezwykłą. Stanowi misterium radości, w którym krzyżują się dwie przestrzenie: ludzka — przyrodzona i boska — nadprzyrodzona. Doskonale tajemnicę wcielenia, która dokonała się ponad 2000 lat temu oddaje św. Jan (1, 14): „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy”.

Szczególnym wyrazem radości towarzyszącej Nativitas Domini jest bogata i różnorodna twórczość literacka, teatralna, malarska i muzyczna. Święto inspirowane od wieków artystów różnych wyznań chrześcijańskich, czego dowodem są komponowane na tę uroczystość hymny, motety, kantaty, msze, nieszpory, pastorelle oraz najliczniejsza grupa — kolędy i pastorałki.

*„Tak jak pasterze i mędrcy ze Wschodu, my też poszukujemy.
Poszukujemy prezentów, pierwszej gwiazdy, Boga.
Oby Twoje poszukiwania świąteczne kończyły się sukcesem.”*

*„Przygotuj miejsce dla gościa,
Niech radość i pokój wypełnią Twój dom,
A świat niech dzieli się chlebem.”*

Święty rozdający prezenty

Biskup Miry w Azji Mniejszej, Mikołaj (zmarł około 352 roku), jest jednym z najbardziej znanych świętych. Był jedynym synem zamożnych rodziców i bardzo wcześnie zaczął prowadzić niezwykle ascetyczny tryb życia. Został kapłanem i zasłynął jako hojny dobroczyńca. Gdy zaraza spowodowała śmierć jego rodziców, odziedziczony majątek rozdał ubogim. Jego działalność charytatywna miała bardzo dyskretny charakter. Zasłynął też cudami: gdy burza morską groziła rozbięciem statku, którym podróżował, modlitwą wyblagał ustanie nawałnicy. Stąd też marynarze czczą

św. Mikołaja jako swego patrona. Wierni w miejscowości Mira wybrali go na swego biskupa. Wszystkie dochody przeznaczał na wspieranie ubogich, nie posiadał niczego poza ubraniem. Nawet sprzęty domowe pożyczal od znajomych.

Współczesny portret św. Mikołaja

Aż do połowy XX w. święty Mikołaj w Polsce wyobrażany był zawsze jako biskup - nosił ornat, na głowie miał infułę, a w ręku pastorał. Jeszcze dziś spotkać można takiego właśnie świętego Mikołaja, i to nie tylko na uroczystościach organizowanych w kościołach. Bardzo często jednak współczesny święty wygląda inaczej: ma długą, siwą brodę, na głowie czerwoną czapkę z białym pomponem, czerwone ubranie przewiązane szerokim pasem, a w ręce trzyma starczą laskę. Tak jest zresztą wyobrażany na całym świecie.

